

været til at faa til Købs for en nogenlunde rimelig og anstændig Pris; det er alene Grunden. Jeg kan derfor ikke se, at der bliver gjort den store Uret, som er bleven fremhævet under Forhandlingerne. I 1898 eller 99, da vi fik gennemført Skoleloven, da var Forholdet nogenlunde det samme. I alle de Kommuner, som havde søgt at følge med Tiden, og som havde deres Skolevæsen i udmærket Orden, havde bygget Skoler og ofret ikke lidt derpaa, der fik man ikke noget Tilskud til Forrentning af Byggesummerne til de ny Skoler — ikke en Øre. Det var de Kommuner, som havde holdt sig tilbage, der nøde godt af det Tilskud, som Skoleloven hjemler. Forholdet bliver ganske sikkert her noget lignende.

Hermed tror jeg egentlig, jeg har omtalt Hovedindvendingerne mod Forslaget. Der fremkom ogsaa i Gaar enkelte andre mindre Spørgsmaal, men jeg skal ikke opholde mig nærmere ved dem. Da Tanken jo er, at Forslaget skal i et Udvalg, vil der jo senere være Lejlighed til at drøfte disse mindre Indvendinger. Jeg skal udtale Ønsket om, at Sagen maa blive fremmet saa hurtigt som muligt. Man vil jo nok kunne forstaa, at jeg ikke er enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), der jo var stemt for, at Forslaget skulde syltes i et Udvalg. (Alfred Christensen: Det er ikke rigtigt.) Ja, saa vidt jeg erindrer, udtalte det ærede Medlem dog noget om, at han gerne vilde have sig nogle Skovture, inden Lovforslaget kom videre, og hvis det er det ærede Medlems Mening, vil Resultatet jo dog blive det samme, og det er jo dog det, det drejer sig om. Men jeg kan heller ikke tænke mig, at Folketinget nu, efter at det flere Gange har stemt for et Lovforslag om Tiendens Afløsning, skulde være ligegyldigt for den foreliggende Sag, saa det ikke vilde benytte Lejligheden til at føre Forslaget igennem. Nu hørte vi jo ganske vist af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds, at han havde stemt for Forslaget af politiske Grunde. Det ærede Medlem maa jo altsaa mene, at det er tilstrækkeligt at vise en eller anden Skueret frem for Bondestanden og saa ved en passende Lejlighed holde en pæn Tale for Bondestanden. Men det

finder jeg ikke tilstrækkeligt. Jeg finder nemlig, at det gamle Ord: Et Ord er et Ord, og en Mand er en Mand, ogsaa bør gælde i Politik.

J. Jensen (Aalborg Amts 1ste Valgkreds): Den Gang, jeg i Gaar lige hen imod Mødets Slutning bad om Ordet, naar Landbrugsministeren havde talt, gik jeg ud fra, at det vilde blive for afsluttende Bemærkninger ved denne 1ste Behandling. Nu har jeg ganske vist hørt, at der er en hel Del, der har ladet sig indtegne, og der var for saa vidt mindre Anledning for mig til at tage Ordet nu, men da jeg har faaet Ordet, kan jeg gerne gøre et Par Bemærkninger i Anledning af, hvad der i Gaar blev sagt med mere eller mindre Tilknytning eller mere eller mindre Tagen-Afstand fra, hvad jeg har udtalt. Det er jo en meget prisværdig Følelse, at Forældre holde af deres Børn, det er endogsaa, jeg ved ikke, om man skal sige almindeligt, men ret ofte saaledes, at de Børn, der finde mindst Sympati hos andre, undertiden kunne have Forældrenes specielle Kærlighed, og da jeg kalder det en meget prisværdig Følelse, er der ingen stor Grund for mig til at sige noget i Anledning af, hvad det ærede Medlem for Assens (Berntsen) udtalte, og som aabenbarede hans store Kærlighed til det Tiendelovforslag, der i sin Tid blev vedtaget, og hvortil han var en af Fædrene. Men derimod vil jeg gerne have Lov til at sige, at naar han vil give det Udseende af, at det, at der senere hen, i Samlingen 1898, kom Forslag om at forandre den i 1894 vedtagne Tiendelov, skulde have ført til, at der næsten ingen var, som brugte den gældende Tiendelov, saa tror jeg, at det ærede Medlem tager fejl. Af de 9 Afløsninger af Kongetienden, som jeg nævnte vare foregaaede i den Tid, der er gaaet siden 1894, er der kun en fra 1896, de øvrige ere fra 1899 og 1900, saa de ere faktisk foregaaede, siden der var Lovforslag fremme om at faa forandret de i Loven indsatte Bestemmelser om, hvad der skal gives til dem, der afløse deres Tiender.

Maa jeg med det samme berøre et dermed sammenhængende Forhold, som ogsaa blev nævnt i Gaar, dette, at de afløste Tiender ere afløste til en meget høj